

Baltasar Samper

BALTASAR SAMPER (Palma, 1888 – Mèxic, 1966)

Era fill de Joaquim Samper, un cantant (baix) que va fer una gran carrera en els principals teatres d'òpera d'Europa. S'inicià en la música en l'ambient familiar i va estudiar amb els mestres Cardell i Oliver. Després va anar a Barcelona, on perfeccionà l'estudi del piano amb Enric Granados i de la composició amb Felip Pedrell. Aquest l'animà a col·laborar en la recerca de material folklòric de les Illes Balears per a l'obra del *Cançoner Popular de Catalunya*, cosa que va fer durant nou anys. Va guanyar per oposició una plaça de professor de piano a l'Acadèmia Granados, on era el substitut del mestre quan aquest se n'anava de viatge, i va exercir la crítica musical en el diari *La Publicitat*. Va ser el director de l'Orquestra de Cambra de Barcelona i dirigí obres seves amb l'Orquestra Pau Casals i les orquestres Simfònica i Filharmònica de Madrid. Quan acabà la Guerra Civil s'hagué d'exiliar, primer a França, on residí dos anys a la ciutat de Tolosa, i després a Mèxic. Allà va dirigir l'Orfeó Català de Mèxic i col·laborà en la recerca i catalogació del folklore d'aquell país. Va guanyar el premi Ariel, l'Oscar mexicà, per la seva música per a la pel·lícula *La Barraca*. Compaginà el seu treball musical amb la traducció de diversos

llibres, entre els quals destaca una voluminosa *Enciclopèdia de la Música* d'una editorial italiana. Va morir l'any 1966 a Mèxic.

Les obres d'aquest CD

Les quatre obres presenten un tractament pianístic i harmònic molt divers, com si haguessin sortit de la ploma de diferents compositors. Baltasar Samper era molt autocrític respecte al valor de la seva obra i això el va dur a destruir algunes composicions. En els seus últims anys de vida va estripar el manuscrit de les *Variacions* i el llençà a la paperera, tot i que l'obra havia obtingut un premi en un concurs de composició a Barcelona a principis dels anys 20. Sortosament la seva dona, la pianista Dolors Porta, va recollir d'amagat els trossos i els va confegir, fent-ne una còpia manuscrita que va regalar al pianista Joan Moll quan aquest la va visitar a Mèxic l'any 1989. Malauradament, no va passar el mateix amb la seva *Balada per a piano* ni amb el tercer moviment del *Concert per a piano i orquestra*, els quals ens consta que existiren malgrat no haver-ne trobat rastre. Quanta música més devia destruir? La desaparició de les *Variacions* hauria suposat una pèrdua considerable per al nostre patrimoni musical. Sortosament, podem oferir-ne en aquest CD el primer enregistrament, així com el del *Lai d'amour*.

Lai d'amour: El títol ens recorda els poemes dels trobadors medievals. D'estructura tripartita, l'obra presenta un tractament gairebé coral. Els dos temes principals tenen com a nexa d'unió un passatge més punyent i una mica dissonant.

Danses mallorquines: L'obra s'inspira en les melodies populars "So de pastera", de Sóller, i "Ball de sa cisterna", d'Artà. Existia una versió per a piano i orquestra de corda, la qual no ens ha arribat. En la reducció per a piano sol s'aprecia el seu origen orquestral, sobretot en el final de cada dansa, on es veu la dificultat d'adaptar al piano els llarguíssims acords en *pianissimo*, i a tots els registres aguts i greus que devia fer l'orquestra. El tractament harmònic és senzill, com el que s'aplica a la música popular en l'anomenat Primer Nacionalisme. Les dues danses s'enllacen sense interrupció i la segona és una mica més lenta. Quan aquesta acaba, es repeteix la primera.

Variacions sobre un tema original (1921): Es tracta d'una peça de llarga volada que presenta troballes musicals i pianístiques força interessants. Ofereix un pianisme exuberant, amb utilització freqüent dels sons més baixos, que alterna amb alguns moments subtilíssims. L'expressivitat del tema i de les variacions cinquena (Dolorós) i vuitena (Com una marxa fúnebre) contrasta amb la varietat de caràcter i

de recursos pianístics de les altres, i culmina en la tumultuosa variació final.

Ritual de pagesia: Consta de tres moviments intitulats "Als olivars", "De vetllada, a la llar" i "Als figuerars". L'obra constitueix un homenatge al món rural, com demostra el fet d'esmentar l'olivar i el figuerar, dues columnes bàsiques de l'economia mallorquina durant segles. Estilísticament, és un clar exemple d'allò que anomenem Segon Nacionalisme, atesa la sublimació i exquisida estilització del material melòdic popular. L'harmonització és molt rica i suggerent, amb pinzellades bitonals i passatges impressionistes. Les tres peces són monotemàtiques, perquè cada una d'elles només utilitza una melodia, que es transforma al llarg de l'obra en un treball de desenvolupament temàtic molt imaginatiu.

"Als olivars" s'inspira en una melodia d'aire dansant que manté el seu caràcter fins a la part final de l'obra, en què es fa més estàtic, amb freqüents *ritardandi* i harmonies boïroses. Acaba amb una darrera exposició del tema més lenta i en *pianissimo*.

"De vetllada, a la llar" ens situa a la cuina d'una masia, quan seuen tots devora el foc després de sopar. De mica en mica, la fosca ho envaeix tot, el cansament crida la son, i el foc es va apagant fins a fer-se caliu i després cendra.

És un nocturn domèstic, gairebé proletari. En canvi els mitjans musicals són d'un gran refinament.

“Als figuerars” és la peça més moguda. Després d'una introducció rítmica apareix el tema, que consta de quatre frases molt semblants, les quals acaben totes amb una mateixa fórmula melismàtica descendent, de reminiscències àrabs. En aquesta peça, la introducció i el tema s'alternen tres vegades, amb un desenvolupament curt a la part central. La darrera aparició del tema és més tranquil·la i cada frase és interrompuda per suaus arpegis. Un record breu de la introducció conclou l'obra en *fortissimo*.

Joan Moll, octubre 2009

JOAN MOLL

“Considero Joan Moll un artista autèntic i sensible” (d'una carta de Claudio Arrau a Rafael Kubelik). Després de fer els estudis musicals a Palma i Barcelona, Joan Moll residí dotze anys a Alemanya, on va rebre classes particulars del gran pianista Claudio Arrau durant nou anys. Ha actuat en nombroses ocasions a les televisions espanyola i alemanya i dues vegades a la ràdio de Colònia Westdeutscher Rundfunk. La seva activitat discogràfica comprèn 17 discos LP i CD, dos dels quals van acompanyats

d'un llibre per a infants (*La meva amiga, la Música i Música de compositors balears*). Ha enregistrat 18 hores de música (143 peces) a la Radio Nacional de España, fruit en gran part de les seves investigacions sobre deu compositors mallorquins, a més d'altres de balears, gallecs, catalans i romàntics centreeuropeus oblidats (Jensen, Heller, Moszkowski, Reinecke...). Ha fet recitals i concerts amb orquestra per gran part d'Europa, a Mèxic i als Estats Units, i destaquen cinc concerts al Palau de la Música de Barcelona, dos al Mozarteum de Salzburg i un a la Gran Sala Daurada del Musikverein de Viena. Ha actuat tres vegades al Festival Chopin de Valldemossa, dues al Festival Internacional de Sceaux (París), al Chopinuv Festival de Mariánske Lázně (Txecoslovàquia) i als festivals internacionals de Barcelona, Braunschweig, Darmstadt i Deià. Ha impartit classes magistrals en universitats nord-americanes i conservatoris superiors espanyols i francesos. Ha dedicat grans esforços a la pedagogia musical, amb centenars de concerts per a escolars i nombrosos cursos d'aproximació a la música per a adults.

BALTASAR SAMPER (Palma, 1888 - México, 1966)

Era hijo de Joaquín Samper, un cantante (bajo) que realizó una gran carrera en los principales teatros de ópera de Europa. Se inició en la música en el ambiente familiar y estudió con los maestros Cardell y Oliver. Después se trasladó a Barcelona, donde perfeccionó el estudio del piano con Enric Granados y la composición con Felip Pedrell. Éste le animó a colaborar en la búsqueda de material folklórico de las Islas Baleares para la obra del *Cançoner Popular de Catalunya*, lo que hizo durante nueve años. Ganó por oposición una plaza de profesor de piano en la Academia Granados, donde era el sustituto del maestro cuando éste se iba de viaje, y ejerció la crítica musical en el diario *La Publicitat*. Fue el director de la Orquesta de Cámara de Barcelona y dirigió obras suyas con la Orquesta Pau Casals y las orquestas Sinfónica y Filarmónica de Madrid. Cuando acabó la Guerra Civil tuvo que exiliarse, primero en Francia, donde residió dos años en la ciudad de Toulouse, y luego en México. Allí dirigió el Orfeón Catalán de esta ciudad y colaboró en la investigación y catalogación del folclore de ese país. Ganó el premio Ariel, el Oscar mexicano, por su música para la película *La Barraca*. Compaginó su

trabajo musical con la traducción de varios libros, entre los que destaca una voluminosa *Enciclopedia de la Música* para una editorial italiana. Murió en 1966 en México.

Las obras de este CD

Las cuatro obras presentan un tratamiento pianístico y armónico muy diverso, como si hubieran salido de la pluma de diferentes compositores. Baltasar Samper era muy autocrítico respecto al valor de su obra y eso le llevó a destruir algunas composiciones. En sus últimos años de vida rompió el manuscrito de *Variacions* y lo tiró a la papelera, aunque la obra había obtenido un premio en un concurso de composición en Barcelona a principios de los años 20. Suerte que su mujer, la pianista Dolors Porta, recogió a escondidas los trozos y los recompuso, haciendo una copia manuscrita que regaló al pianista Joan Moll cuando éste la visitó en México en 1989. Desgraciadamente, no tuvieron la misma suerte su *Balada per a piano* ni el tercer movimiento del *Concert per a piano i orquestra*, los cuales nos consta que existieron pero no se ha encontrado rastro de ellos. ¿Cuánta música más debió destruir? La desaparición de las *Variacions* habría supuesto una pérdida considerable para nuestro patrimonio musical. Afortunadamente, podemos ofrecer en este CD su primera grabación, así como la del *Lai d'amour*.

Lai d'amour: El título nos recuerda los poemas de los trovadores medievales. De estructura tripartita, la obra presenta un tratamiento casi coral. Los dos temas principales tienen como nexo de unión un pasaje más punzante y algo disonante.

Danses mallorquines: La obra se inspira en las melodías populares «*So de pastera*», de Sóller, y «*Ball de sa cisterna*», de Artà. Existía una versión para piano y orquesta de cuerda, la cual no ha aparecido. En la reducción para piano se aprecia su origen orquestal, sobre todo en el final de cada danza, donde se ve la dificultad de adaptar al piano los larguísima acordes en *pianissimo*, y todos los registros agudos y graves que debía interpretar la orquesta. El tratamiento armónico es sencillo, como el que se aplica a la música popular en el llamado Primer Nacionalismo. Las dos danzas se enlazan sin interrupción y la segunda es algo más lenta. Cuando ésta termina, se repite la primera.

Variacions sobre un tema original (1921): Se trata de una pieza ambiciosa que presenta hallazgos musicales y pianísticos muy interesantes. Ofrece un pianismo exuberante, con utilización frecuente de los sonidos más bajos, que alterna con algunos momentos muy sutiles. La expresividad del tema y de las variaciones quinta (*Dolorós*) y octava (*Com una marxa fínebre*) contrasta con la variedad

de carácter y de recursos pianísticos de las otras, y culmina en la tumultuosa variación final.

Ritual de pagesia: Consta de tres movimientos titulados «*Als olivars*», «*De vetllada, a la llar*» y «*Als figuerars*». La obra constituye un homenaje al mundo rural, como lo demuestra el hecho de mencionar el olivar y la higuera, dos columnas básicas de la economía mallorquina durante siglos. Estilísticamente, es un claro ejemplo de lo que llamamos Segundo Nacionalismo, dada la sublimación y exquisita estilización del material melódico popular. La armonización es muy rica y sugerente, con pinceladas bitonales y pasajes impresionistas. Las tres piezas son monotemáticas, dado que cada una de ellas sólo utiliza una melodía, que se transforma a lo largo de la obra en un trabajo de desarrollo temático muy imaginativo.

«*Als olivars*» se inspira en una melodía con aires de danza que mantiene su carácter hasta la parte final de la obra, en la que se hace más estática, con frecuentes *ritardandi* y armonías neblinosas. Termina con una última exposición del tema más lenta y en *pianissimo*.

«*De vetllada, a la llar*» nos sitúa en la cocina de una masía, cuando la familia se sienta junto al fuego después de cenar. Poco a poco, la oscuridad lo invade todo, el cansancio llama el sueño, y el fuego se va apagando hasta hacerse

brasa y luego ceniza. Es un nocturno doméstico, casi proletario. En cambio los medios musicales son de gran refinamiento.

«*Als figuerars*» es la pieza más movida. Tras una introducción rítmica aparece el tema, que consta de cuatro frases muy similares, las cuales acaban todas con una misma fórmula melismática descendente, de reminiscencias árabes. En esta pieza, la introducción y el tema se alternan tres veces, con un desarrollo corto en la parte central. La última aparición del tema es más tranquila y cada frase es interrumpida por suaves arpeggios. Un recuerdo breve de la introducción concluye la obra en *fortissimo*.

Joan Moll, Octubre 2009

JOAN MOLL

«Considero Joan Moll un artista auténtico y sensible» (de una carta de Claudio Arrau a Rafael Kubelik). Tras realizar los estudios musicales en Palma y Barcelona, Joan Moll residió doce años en Alemania, donde recibió clases particulares del gran pianista Claudio Arrau durante nueve años. Ha actuado en numerosas ocasiones en las televisiones española y alemana y dos veces en la radio de Colonia Westdeutscher Rundfunk. Su actividad discográfica comprende 17 discos LP y CD, dos de los cuales van acompañados de un libro para niños (*La meva amiga, la Música i Música de*

compositors balears). Ha grabado 18 horas de música (143 piezas) en Radio Nacional de España, fruto en gran parte de sus investigaciones sobre diez compositores mallorquines, además de otros de baleares, gallegos, catalanes y románticos centroeuropeos olvidados (Jensen, Heller, Moszkowski, Reinecke ...). Ha realizado recitales y conciertos con orquesta por gran parte de Europa, México y Estados Unidos, y destacan cinco conciertos en el Palau de la Música de Barcelona, dos en el Mozarteum de Salzburgo y uno en la Gran Sala Dorada del Musikverein de Viena. Ha actuado tres veces en el Festival Chopin de Valldemossa, dos en el Festival Internacional de Sceaux (París), el Chopin Festival de Mariánske Lázně (Checoslovaquia) y los festivales internacionales de Barcelona, Braunschweig, Darmstadt y Deix. Ha impartido clases magistrales en universidades norteamericanas y conservatorios superiores españoles y franceses. Ha dedicado grandes esfuerzos a la pedagogía musical, con cientos de conciertos para escolares y numerosos cursos de aproximación a la música para adultos.

BALTASAR SAMPER (Palma, 1888 – Mexico, 1966)

He was the son of Joaquim Samper, a singer (bass) that forged a great career in the main opera houses in Europe. He began his studies in music in the family environment, studying with maestros Cardell and Oliver. Later on, he moved to Barcelona, where he further completed his studies in piano with Enric Granados and in composition with Felip Pedrell. The latter encouraged him to collaborate in the research of folkloric material of the Balearic Islands for the work *Cançoners Popular de Catalunya*, which he did for nine years. Through public contest he obtained the position of piano teacher at the Acadèmia Granados, where he replaced the maestro when the latter was away. He also worked as music critic on the newspaper *La Publicitat*. He was the conductor of the Orquestra de Cambra de Barcelona and conducted some of his works with the Orquestra Pau Casals and the orchestras Sinfónica and Filarmónica de Madrid. When the Civil War ended, he was forced into exile, first in France, where he lived for two years in Toulouse, and later on in Mexico. He won the Ariel Award, the Mexican Oscar, for his music in the film *La Barraca*. He combined his work in music with the translation of several books, among which the

voluminous *Enciclopedia de la Música* of an Italian publishing company stands out. He died in 1966 in Mexico.

The works of this CD

The four works that we present here show a very different piano and harmonic treatment, as if they had been written by different composers. Baltasar Samper was very self-critical with regard to the value of his works, which led him to destroy some of his compositions. In his last years, he tore up the manuscript of *Variacions* and threw it in the wastepaper, even though the work had won a prize in a composition contest in Barcelona at the beginning of the 1920s. Luckily enough, his wife, the pianist Dolors Porta, salvaged the pieces secretly and put them together, making a manuscript copy that she offered to the pianist Joan Moll when the latter visited her in Mexico in 1989. Unfortunately, this did not happen with Samper's *Balada per a piano*, or with the third movement of the *Concert per a piano i orquestra*, which we know for sure existed although we have not found any trace of them. How much music did he throw away? The disappearance of *Variacions* would have meant an important loss for our musical heritage. Fortunately, we can offer on this CD the first recording of them, as well as that of *Lai d'amour*.

Lai d'amour: The title reminds us of the medieval minstrels' poems. This work, which has a tripartite structure, shows an almost choral treatment. The two main themes are united by a more striking passage that is slightly dissonant.

Danses mallorquines: This work is inspired by the folk melodies "So de pastera", from Sòller, and "Ball de sa cisterna", from Artà. There was a version for piano and string orchestra that has not been kept. In their reduction for piano solo we may appreciate their orchestral origins, mostly at the end of each dance, where we may notice the difficulty of adapting the piano to the very long chords in *pianissimo*, as well as in all the high and low registers played by the orchestra. The harmonic treatment is simple, like the one that was applied to folk music during the so-called "Primer Nacionalisme" (First Nationalism). The two dances are linked without a break, the second one being a little bit slower. When this one ends, the first one is repeated.

Variacions sobre un tema original (1921): We are referring to a very important piece that presents rather interesting musical and piano findings. It offers an exuberant pianism, with the frequent use of lower sounds, which alternate with some very subtle moments. The expressiveness of the theme and of the fifth ("Dolorós") and eighth ("Com una marxa

fúnebre") variations contrasts with the variety of character and piano resources of the others and culminates in the final tumultuous variation.

Ritual de pagesia: It is made up of three movements entitled "Als olivars", "De vetllada, a la llar" and "Als figuerars". The work pays homage to the rural world, as it appears in the fact of mentioning the olive tree and the fig tree, two basic pillars of Mallorca's economy for centuries. From the stylistic point of view, it is a clear example of what we call "Segon Nacionalisme" (Second Nationalism) given the sublimation and exquisite stylisation of the folk melodic material. The harmonisation is very rich and suggestive, with bi-tonal touches and Impressionist passages. The three pieces are monothematic, for each one only makes use of one melody, which throughout the work becomes a very imaginative work of thematic development.

"Als olivars" is inspired by a melody of a dancing air that keeps its character until the final part of the work, in which it becomes more static, with frequent *ritardandi* and hazy harmonies. It concludes with a final slower exhibition of the theme in *pianissimo*.

"De vetllada, a la llar" takes place in the kitchen of a "masia" (Catalan farmhouse), when everybody is sitting around the fireplace after dinner. Little by little, everything becomes dark,

people are tired and sleepy, and the fire goes out until there are only embers left and finally ashes. It is a domestic nocturne, almost a proletarian one, whereas the musical means are extremely refined.

“Als figuerars” is the liveliest piece. After a rhythmic introduction, the theme appears including four very similar phrases that conclude all with the same descending melismatic formula, with Arab reminiscences. In this piece, the introduction and the theme alternate three times, with a short development in its central part. The last appearance of the theme is quieter, each phrase being interrupted by smooth arpeggios. A short recollection of the introduction concludes the work in *fortissimo*.

Joan Moll, October 2009

JOAN MOLL

“I consider that Joan Moll is a true and sensitive artist” (in a letter from Claudio Arrau to Rafael Kubelik). After carrying out his studies in music in Palma de Mallorca and Barcelona, Joan Moll lived for twelve years in Germany, where he received private lessons with the great pianist Claudio Arrau during a nine-year period. He has performed on several occasions on Spanish and German television, and twice on the

Cologne radio Westdeutscher Rundfunk. His discography includes seventeen LPs and CDs, two of which are accompanied by a book for children (*La meva amiga, la Música* and *Música de compositors balears*). He has recorded eighteen hours of music (143 pieces) for the Radio Nacional de España, which has been the outcome of his research on ten composers from Mallorca, in addition to others from the Balearic Islands, Galicia, Catalonia, and some forgotten Central European romantic ones (Jensen, Heller, Moszkowski, Reinecke...). He has given recitals and concerts with orchestra in many countries in Europe and the United States. Five concerts at the Palau de la Música in Barcelona, two at the Mozarteum in Salzburg and one at the large Golden Hall at the Musikverein in Vienna stand out. He has performed three times at the Chopin Festival in Valldemossa (Mallorca), two at the International Festival in Sceaux (Paris), at the Chopin Festival de Mariánske Lázně (Czechoslovakia) and at the international festivals in Barcelona, Braunschweig, Darmstadt and Deià (Mallorca). He has given master classes at universities in the United States, as well as at Spanish and French higher conservatories. He has devoted much time and effort to musical teaching, with hundreds of concerts for school children and several courses to bring adults closer to music.

(English translation: Beatrice Krayenbühl)

C_RG. CENTRE ROBERT GERHARD

El Centre Robert Gerhard per a la promoció i difusió del patrimoni musical català, ubicat a l'edifici de L'Auditori de Barcelona, ha estat concebut com un centre dedicat a impulsar i desenvolupar diversos projectes editorials, discogràfics i concertístics.

El Centre també vol ajudar a conèixer, reconèixer i prestigiar l'important patrimoni musical que, al llarg de la història, ens ha llegat un nombre considerable de compositors del Principat de Catalunya i d'altres zones de parla catalana.

La figura de Baltasar Samper ha estat reconeguda com una de les més reeixides dins de la història de la música balear. Deixeble d'Enric Granados i Felip Pedrell, la seva obra pianística ha estat força oblidada, un fet que ha portat al Centre Robert Gerhard a l'impuls de l'enregistrament a càrrec del pianista mallorquí Joan Moll el mes de juliol a L'Auditori de Barcelona i a la seva posterior edició discogràfica. Amb la col·laboració del Govern de les Illes Balears es presentarà en concert a diferents localitats de ses illes.

El Centre Robert Gerhard ha col·laborat en diferents projectes discogràfics cabdals per a la recuperació del patrimoni musical català com és l'òpera *Artaserse* de Domènec Terradellas, així com un monogràfic del mateix compositor.

També s'han recuperat i promocionat obres de Carles Baguer, Isaac Albéniz, Baltasar Samper, Mateu Fletxa, Bartomeu Càrceres, els Germans Pla, així com compositors entorn les músiques de la Guerra de Successió, entre d'altres.

(www.centrerobertgerhard.cat)

C_RG. CENTRO ROBERT GERHARD

El Centro Robert Gerhard para la promoción y difusión del patrimonio musical catalán, ubicado en el edificio de L'Auditori de Barcelona, ha sido concebido como un centro dedicado a impulsar y desarrollar varios proyectos editoriales, discográficos y concertísticos.

El centro también quiere ayudar a conocer, reconocer y prestigiar el importante patrimonio musical que, a lo largo de la historia, nos ha legado un considerable número de compositores del Principat de Catalunya y de otras zonas de habla catalana.

La figura de Baltasar Samper se ha reconocido como una de las más destacadas en la historia de la música balear. Discípulo de Enric Granados y Felip Pedrell, su obra pianística ha sido bastante olvidada, un hecho que ha llevado al Centro Robert Gerhard a impulsar esta grabación con el pianista mallorquín Joan Moll en L'Auditori de Barcelona durante el mes de julio y a su posterior edición discográfica. Con la colaboración del Govern de les Illes Balears se presentará en concierto en diferentes localidades de las islas.

El Centro Robert Gerhard ha colaborado en diferentes proyectos discográficos esenciales para la recuperación del patrimonio musical catalán, como es la ópera *Artaserse*, de Domènec Terradellas, i un monográfico del mismo compositor.

Asimismo, se han recuperado y promocionado obras de Carles Bager, Isaac Albéniz, Mateu Fletxa, Bartomeu Càrceres, de los hermanos Pla, así como compositores entorno las músicas de la Guerra de Sucesión, entre otros.

(www.centroberthgerhard.cat)

C_RG
CENTRE ROBERT GERHARD
PER A LA PROMOCIÓ I
DIFUSIÓ DEL PATRIMONI
MUSICAL CATALÀ

C_RG. ROBERT GERHARD CENTRE

The Robert Gerhard Centre for the Promotion and Dissemination of the Catalan Musical Heritage, located in the building of L'Auditori de Barcelona, has been designed as a centre devoted to fostering and developing several editorial, discographical and concert projects.

The Centre also wishes to make people know and recognise, as well as to give prestige to, the important musical heritage that, through history, has bequeathed to us quite a large number of composers from the Principality of Catalonia and other Catalan-speaking areas.

The figure of Baltasar Samper has been recognised as one of the most outstanding in the history of Balearic music. He was a pupil of Enric Granados and Felip Pedrell. His works for piano have partly fallen into oblivion, which has led the Robert Gerhard Centre to promote this recording with the pianist from Mallorca Joan Moll in July at L'Auditori de Barcelona and its later discographical edition. With the collaboration of the Government of the Balearic Islands, it will be premiered in concert in several places in the Balearic Islands.

The Robert Gerhard Centre has collaborated in

several discographical projects that have been fundamental for the recuperation of the Catalan musical heritage such as the opera *Artaserse* by Domènec Terradellas and a monographic CD by this composer.

Works by Carles Baguer, Isaac Albéniz, Baltasar Samper, Mateu Fletxa, Bartomeu Càrceres and the Pla brothers, as well as those by some composers related to the music of the War of the Spanish Succession, among others, have also been recuperated.

(www.centrerobertgerhard.cat)

BALTASAR SAMPER (1888- 1966)

1	Lai d'amour	4'59
2	Danses mallorquines	13'07
	Variacions sobre un tema original	21'15
3	Tema	1'45
4	1a. Variació. Amb simplicitat	1'27
5	2a. Variació. Lleuger i afectuós	1'04
6	3a. Variació. Bruscat i impetuós	0'50
7	4a. Variació. Apassionat. Amb energia	2'31
8	5a. Variació. Dolorós	1'54
9	6a. Variació. Íntim	1'33
10	7a. Variació. Scherzoso. Viu	1'49
11	8a. Variació. Temps de vals	1'31
12	9a. Variació. Com una marxa fúnebre	2'41
13	10a. Variació. Recitatiu	1'55
14	11a. Variació. Amb força i passió	2'15
	Ritual de pagesia	7'43
15	Als olivars	2'08
16	De vetllada, a la llar	3'00
17	Als figuerars	2'35

Joan Moll, piano

Enregistrat a la Sala 2 de L'Auditori de Barcelona
els dies 27, 28 i 29 de juliol de 2009
Preses de so i muntatge digital: Úrko Larrañaga